

JONG VLAANDEREN, (1900-'02), katholiek Vlaamschgezind Maandblad en Halfmaandblad, verscheen van januari 1900 tot juli 1902; ter vervanging van de laatste vijf maandafleveringen van de jaargang 1902 werd de lezers een boek toegezonden.

Hoofdredacteuren van het tijdschrift waren aanvankelijk René de Clercq, Alfons Sevens en Amaet van Waesberghe, maar in augustus 1901 verdween deze laatste uit de redactie. Het tijdschrift, dat werd opgericht als „Orgaan der Volksinschrijving ten voordeele van het gedenkteken te Groeninge”, waar in 1902 de zeshonderdste verjaardag van de Guldensporenslag gevierd zou worden, wilde de handtekeningen verzamelen van alle katholieke Vlamingen, man en vrouw, arm en rijk. Van het begin af werd de nadruk gelegd op het feit dat het tijdschrift tot heel het Vlaamse volk moest doordringen – wat tot dan toe volgens de redactieleden nog door geen enkel tijdschrift gerealiseerd was – en dat de letterkunde hierin een grote rol toegevoegd moest worden. Het nieuwe bestond hierin dat aan de abonnees gevraagd werd het blad zelf te vullen; zodoende zou een band geschapen worden tussen alle Vlamingen. In het boek dat de laatste vijf maanden van jaargang 1902 moest vervangen, stond een soort afscheidsgroet waarin Alfons Sevens de hoop uitsprak „het gebouw, waarvan ik met zooveel moeite de grondvesten gelegd heb, later op te trekken”.

WIM VAN ROOY